

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1206/11
Дана 09.06.2011. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Сишице Важића, као председника већа, Надежде Мијаговић и Омера Хацимеровића, као чланова већа, са судијским сарадником Игором Рмандићем, као записничарем, у кривичном предмету окр. Бранка Глигорића и др. због кривичног дела из члана 359 став 3 Кривичног законика, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду К.бр.1806/08 од 12.01.2011. године, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.1494/10 од 25.11.2010. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.1494/10 од 25.11.2010. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.1494/10 од 25.11.2010. године, окривљени Бранко Глигорић и окривљена Верица Дујовић се на основу одредби члана 355 став 1 тачка 2 ЗКП-а, ослобађају од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању као саизвршиоци из члана 359 став 2 у вези са ставом 4 и става 1 Кривичног законика у вези са чланом 33 КЗ, а у вези са чланом 61 Кривичног законика. Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду и то због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непопуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је благовремено поднео бранилац окривљеног Бранка Глигорића адвокат Никола Николић са предлогом да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је у свом поднеску Ктж.бр.1266/2011 од 12.04.2011. године, предложило да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца, те првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поповно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, и то у одсуству уредно позваног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног Бранка Глигорића, адвоката Немање Николића, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380 ЗКП-а, па је оцени навода и предлога у изјављеној жалби, те поднеска Апелационог јавног тужиоца, нашао:

- жалба је неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка, а ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд нази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380 ЗКП-а.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, својом жалбом конкретно не указује ни на једну битну повреду одредаба кривичног поступка, нити се из разлога жалбе види у чему би се та повреда састојала, па како је Апелациони суд у Београду нашао да побијана пресуда није захваћена процесним повредама, то је изјављена жалба по овом основу побијања неоснована.

По налажењу већа Апелационог суда у Београду, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд правилно и свестрано ценећи изведене доказе и одбрану окривљеног, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди прихвата и овај суд и на исто упућује. Побијајући првостепену пресуду по овом законском основу, јавни тужилац указује, да је првостепени суд морао да утврди постојање дужничко-поверилачког односа и то између Предузећа „Еко-продукт 2002“ и Предузећа „П-маркета“, а о чему је по налажењу већа Апелационог суда у Београду, првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и довољне разлоге.

Наиме, а како то првостепени суд на страни 23 и 24 образложења побијане пресуде наводи, чињеница да окривљени Бранко Глигорић и окривљена Верица Дујовић, нису проверили постојање дужничко-поверилачког односа, није релевантно у овој кривично-правној ствари. Наиме, а како то из списка предмета произилази, менице „Ц-маркета“ су биле исправне, те су их стога и банке прихватиле на реализацију, што указује на чињеницу, а како то правилно закључује првостепени суд да су наведене менице биле подобне за реализацију из адекватно обезбеђење наплате потраживања Предузећа ЈП „Службени гласник“. Напред наведено, што су окривљени утврдили формалну исправност меница, а нису никако могли знати како се то наводи на страни 24 образложења побијане пресуде, да ће Трговински суд у Београду својим решењем XLVI-II -2205-06 од 18.04.2006. године, одредити привремену меру којом је Предузећу „Еко-продукт 2002“ забрањено да поднесе на наплату, пренесе на друго лице, заложи, есконту или на било који начин други употребио менице Предузећа „Ц-маркет“ наведене у побијаном решењу Трговинског суда, као и друге менице чији је издавалац то предузеће у вредности од 590.000.000,00 динара, те да ће на тај начин фактички онемогућити да потраживање ЈП „Службени гласник“ буде наплаћено путем меница. Имајући у виду напред наведено, правилан је по налажењу већа Апелационог суда у Београду, закључак да обавеза претходне провере постојања дужничко-поверилачког односа, а на којем се инсистира жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду који је основ за издавање меница, није формално-правно утемељено у неком пропису као обавеза уговорне стране која врши есконт издатих меница, из ког разлога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду оцењени као неосновани. Имајући у виду напред наведено, по налажењу већа Апелационог суда у Београду, правилан је закључак првостепеног суда да правном оценом утврђеног чињеничног стања нема доказа да се у радњама окривљени Бранка Глигорића и Верице Дујовић стичу обележја продуженог кривичног дела из члана 359 став 3 у вези са ставом 4 и ставом 1, а у вези са чланом 33 Кривичног законика у вези са чланом 61 Кривичног законика, односно, да нема доказа да су окривљени закључивањем уговора о есконту и ресконту менице као и у споразуму о билетарним компензацијама прекршили ниједан важећи пропис у време закључивања тих уговора, јер је дозвољено закључивање уговора о есконту меница потврђене дописом Народне Банке бр.VIII-1975/2007/ Гж, у коме се наводи и да су према одредбама Закона о банкама и друга правна лица, осим банака могла да се баве пословима есконта меница. Овакав закључак првостепеног суда је потврђен и сагласношћу Управног одбора Јавног предузећа „Службени гласник“ и Владе Републике Србије, да је улагањем слободних финансијских средстава Јавном предузећу „Службени гласник“ било предвиђено финансијским плановима тог предузећа за 2005. и 2006. годину. На основу свега наведеног, правилан је закључак првостепеног суда, да нема доказа, да се у радњама окривљених остварују обележја кривичног дела из члана 359 став 3 у вези са ставом 4 и 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика у вези са чланом 61 Кривичног законика, те је стога првостепени суд правилно применио одредбе члана 355 став 1 тачка 2

ЗКП-а, те је окривљене ослободио од оптужбе, из ког разлога су супротни наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу одредби члана 388 ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Игор Рмандић, с.р.

Председник већа – судија
Синиша Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић